

tain inhabiting Indra». Vielleicht ist dasselbe auf अद्रि «Wolke» zurückzuführen; vgl. zu VII. 3. c.

Str. 8. a. b. Ich habe नहि im mittlern Texte zusammengeschrieben, weil न in dieser Verbindung seinen Ton einbüsst. Die *Pada*-Handschriften vereinigen die beiden Partikeln ebenfalls. — रोदसी उभे «Himmel und Erde, Beide»; vgl. उभये देवमनुष्याः «Beide, Götter und Menschen» in den Scholien zu Pāṇini V. 2. 44. — ऋष्यायमाणां शत्रुबन्धं कुर्वाणां, die Scholien. Rosen: Est participium verbi ऋष्यायते, a substantivo ऋष्या derivati, quod secundum scholiasten virorum necatorem designat: नृन्कृन्ति । इति ऋषाः । Conf. III. II. §. 1: इन्द्रः सुशिप्रो मधवा तहत्रो महाव्रतस्तुर्विकूर्मिर्ऋष्यावान् «Indras pulchro naso praeditus, dives, victor, magna facinora edens, multa peragens, virorum necator». — इन्वतस् hat den Ton wegen हि.

c. d. Die Scholien: त्रेषो तये: । प्रेयेत्यर्थः । Ein Aorist ohne Augment von त्रि, in der Bedeutung eines Optativs. — स्वर्कतीस् = स्वर्गलोकयुक्तास्, संधूनुहि (von धू) = प्रेरय, die Scholien.

Str. 9. a. b. Die Scholien: आ (s. zu IV. 4. c.) सर्वतः प्रणुते । इत्याश्रुत् तादृशौ कर्णौ यस्य । स आश्रुत्कर्णः । Vgl. शुधि शुत्कर्ण (Agni) XLIV. 13. (= *Sāmav.* I. 1. 5. 6.) — शुधी hat den Ton, weil ein blosser Vocativ vorhergeht; s. a. a. O. §. 59. — नू चिद्. *Nir.* IV. 17.: नू चिदिति निपातः पुराणानवयोः । नू च इति च । अथ चिद् चित्तदपो नदीनां । अथ च पुरा च तदेव कर्म नदीनां । नू च पुरा च सदनं रयीणां (s. *Rv.* XCVI. 7.) । अथ च पुरा च सदनं रयीणां । Rosen. Die Bedeutung von नू ist demnach «jetzt»; vgl. *rv.*, *rv̄v*, *rv̄v*, nunc, *нынѣ*. Mit नू «sonst, ehemals» in dem ersten von Jāska angeführten Beispiele kann unser «neulich» verglichen werden. Von नू stammt नूत. नूतन (I. 2.), नूत, नव, नव्य (X. 11), नव्यस् (*Lassen, Anthol.*